

Motion till riksdagen

1987/88:Ub269

av Margareta Persson (s)

om teckenspråksutbildningen

Verksamheten med rikstolkjänst permanentades 1 juli 1987. I årets budget fördubblas anslaget. Ändå är möjligheterna för döva att kommunicera med andra genom teckenspråkstolk alltför små. Det grundläggande problemet är att det finns för få utbildade teckenspråkstolkare. Fler utbildningsplatser för teckenspråkstolkare krävs.

I specialskolorna för döva undervisas barnen ofta av lärare som inte är speciellt kunniga i teckenspråk. Barnens hela skolundervisning blir därför lidande och bristfällig.

Bristen på utbildade teckenspråkstolkare och lärare, kunniga i teckenspråk på specialskolorna, påverkas också av att det finns för få teckenspråklärare som kan undervisa i teckenspråk. Den stora bristen på teckenspråklärare måste avhjälpas genom att tjänster inrättas och att utbildningen av lärarna får nödvändiga resurser.

Striden om teckenspråkets ställning har under årtionden varit mycket hård. Det är en av orsakerna till att samhället inte tidigare ställt nödvändiga resurser till teckenspråkets utveckling. I dag är teckenspråket erkänt som ett språk. Det är synnerligen angeläget att en satsning på teckenspråket görs. Döva barn får fortfarande inte den undervisning och den språkutveckling som de har rätt till. Det leder till att de döva barnen blir än mer handikappade än de skulle behöva vara. Döva vuxna har svårt att delta i samhällets ordinarie verksamhet, när språkförståelsen är dålig och när det är så svårt att få hjälp med teckenspråkstolkning.

En satsning på teckenspråket är därför en synnerligen viktig åtgärd för att förbättra dövas hela livssituation.

I budgetpropositionen under punkten G.5 föreslås ett anslag på 27 269 000 kronor som ersättning till televerket från socialdepartementet för texttelefoner och vanliga telefoner. I "Kultur åt alla" i mitten av 70-talet togs för första gången upp debatten om att varje samhällsgren i princip skall svara för den handikappanpassning som krävs av det utbud som ges. Fortfarande är det dock över den sociala budgeten som medel ska anslås för att döva ska kunna ha telefon. Det borde vara rimligt att den "merkostnad" texttelefoner och förmedlingstjänster innebär slås ut på alla abonnenter.

Den summa som socialdepartementet i dag ger till det affärsdrivande verket televerket skulle i stället kunna användas för att på olika sätt stärka teckenspråket.

Hemställan

Mot. 1987/88

Ub269

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i moti-
onen anförts om en satsning på teckenspråket,

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motio-
nen anförts om betalningsansvar för televerket.¹⁾

Stockholm den 25 januari 1988

Margareta Persson (s)

¹ 1987/88: So239